שאול שיף

# ישיבת "שבות ישראל" – האמת ניצחה

**במשך שנים עלתה זעקה מפי רבים הכיצד ייתכן שעל אדמת "גבעות" שסופחה לאלון שבות שבגוש עציון, אינו קם ישוב יהודי לתפארה: במיוחד לנוכח העובדה, שכל אלה שיכולים היו לפעול לזירוז ההליכים נמנים על טובי נאמני ארץ ישראל. לא אחת הוסבר, בכתב ובעל־פה, כי האשמה למחדל תמוה זה, מוטלת על ישיבת "שבות ישראל", הממוקמת ב"גבעות", שמעריכה קשרים בדרך לבניית יישוב רב אוכלוסין.**

**בראד תשס"ד כתב מרן הרב אברהם שפירא זצ"ל מכתב לזאב (זמביש) חבר, בו הוא קובע כי "השטח ב'גבעות', שהוקצה לטובת הישיבה, הרי**

במשך שנים עלתה זעקה מפי רבים הכיצד ייתכן שעל אדמת "גבעות" שסופחה לאלון שבות שבגוש עציון, אינו קם ישוב יהודי לתפארה: במיוחד לנוכח העובדה, שכל אלה שיכולים היו לפעול לזירוז ההליכים נמנים על טובי נאמני ארץ ישראל. לא אחת הוסבר, בכתב ובעל־פה, כי האשמה למחדל תמוה זה, מוטלת על ישיבת "שבות ישראל", הממוקמת ב"גבעות", שמעריכה קשרים בדרך לבניית יישוב רב אוכלוסין.

בראד תשס"ד כתב מרן הרב אברהם שפירא זצ"ל מכתב לזאב (זמביש) חבר, בו הוא קובע כי "השטח ב'גבעות', שהוקצה לטובת הישיבה, הרי הוא ברשותה לצרכי בניה, בזמן שיאופשר לה... אי אפשר ליטול ממנה דבר שניתן לה בהסכמה ובפרט שחותרת לאפרת (מגבעות, ש.ש.) בא עקב העוול שנעשה להם, והעיכובים השונים..." ובקיצור: ראשי הישיבה תבעו פיצויים על כל הנזק שנגרם לישיבה כתוצאה מהפרת הבטחות ברורות שניתנו לה כאשר עברה ממבני הקבע שבאפרת הנוחה והמוגנת ל"גבעות" חסרת הכל.

"כל הפניות בעניין זה לא נענו. גם מכתבו של הגר"א שפירא לא הניב תוצאות.

באין עונים פנתה הישיבה לקבל סעד מבית המשפט, והגישה תביעה אזרחית נגד החטיבה להתיישבות בהסתדרות הציונית העולמית.

בימים אלה ניתן פסק דין חלקי על־ידי השופט מנחם (מרין) קליין המאשר את צדקת כל טענותיה של הישיבה, ואין הוא חוסך שבטו מנציגי ההסתדרות הציונית (פסק הדין הוא חלקי משום שטרם נקבע גובה הפיצויים).

קובע השופט קליין: "התובעת הוכיחה, במאזן ההסתברות הנדרשת במשפט האזרחי, הן הידיעות, הן קיומה והן הפרתה של ההבטחות ושל ההסכם מצד הנתבעת".

ועוד כותב השופט: "בית המשפט התרשם לטובה מעדותם של ד"ר יהודה בן־מאיר, וכן של הרב יהושע בן־מאיר" (ראש ישיבת "שבות ישראל", ש.ש.). מפני כבודו של נציג ההסתדרות הציונית, לא נצטט כאן את התבטאות השופט בדבר אמינותו.

ישיבת שבות ישראל תובעת למעלה משני מיליון שקלים מההסתדרות הציונית על הפרת חוזה והנזקים הרבים שנגרמו לה בעקבות כך. בית המשפט אמור לפסוק בעוד מספר חודשים באיזה סכום תפוצה הישיבה, ומכאן, יש לקוות, תפתח הדרך לבנייה מאסיבית על אדמת "גבעות".

בסוד שיח אדמו"רים וצדיקים

# כת יש למעלה ושמה מזכירי אהבה

לפני כמאתים שנה היה המעשה. השמחה שררה במעונו של הצדיק רבי כליפא מלכה זצ"ל, ממגאדור שבמרוקו. בנו, הנזיר המתבודד, הפרוש מהוויות העולם, שלא מש מאהלי תורה ועלה במעלות הקדושה והטהרה, עמד להיכנס לחופה.

הנאספים הגיעו לבית החתן וליוו אותו בתופים ובמחולות למקום החופה. אך כנגד שירתם עלתה צווחת מרצחים ושאנת לסטים. כנופיית שודדים פורעים חמסה את הדרכים, וראש הכנופיה קרא: "יהודים, אנו רוצים קורבן דמים! הביאו לנו את ראשו של החתן! אם לא – נמית את כולכם!"

דממת מוות השתררה. הרצח קינן בעיני הרשעים. הכל ידעו שאין איומם מן השפה ולחוץ. לפתע פסע קדימה האב, הצדיק רבי כליפא, ואמר: "קחו אותי תמורת בני, חוסו על חיי העלם העומד לבנות את ביתו".

"חלילה לך, אב", קרא החתן וירץ אל אביו, "זכות גדולה נתגלגלה לידי למות על יהדות. בשעה קלה אהיה במחיצתם של רבי עקיבא וחבריו, הרוגי מלכות הדמים!"

בעוד הם מתנצחים, נשמעה נהמת ראש המרצחים: "מה הוויכוח הזה, 'יהודים' זכרו – אם החתן אינו יוצא, אחת דתכם להמית!"

הסתובב החתן, נפרד לשלום מכלתו, וביקש שתמלא את משאלתו האחרונה ותקים במהרה בית בישראל. בראש מורם התקדם לקראת הרוצח שלחץ על ההדק. ההחתן נפל מתבוסס בדמו. הפורעים הריעו בשמחה והדהדו לדרכם.

הנוכחים, המוזמנים לשמחת החתונה, נותרו קפואים על עומדם. ואז, באחת, נתנו קולם בבכי. התייפחו על השמחה שהפכה ליגון, על היום הטוב שהפך לאבל. על מסע החתונה שהפך למסע לוויה.

ואז, שוב, פסע האב קדימה. נגש האב השכול אל בנו המת, כרע ונטל בידיו את ראשו, נשא עיניו למרום ואמר: "ריבונו של עולם! עד כה, כשאמרתי 'ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך', עדיין הייתה פינת אהבה שמורה בלבי לבני הקדוש. מעתה, ריבונו של עולם, שבני עלה השמיימה לחסות בצלך, פנוי כל לבי, כל כולו לאהבתך!"...

כת יש למעלה, בשמיים, כת מלאכים, הנקראים מבטלי גזרה, מזכירי אהבה. אנא, מלאכי מרום, עוררו רחמים על עם קדוש. הזכירו את אהבתו לבוראו. הזכירו את דברי הצדיק רבי כליפא, באחזו בידו את ראש בנו הקדוש.

## כיצד מבטלים גזירות

"וכיצד פעל מרדכי לביטול הגזירה למעלה, על־ידי שקיבץ עשרים ושנים אלף ילדי ישראל ולמד עמהם תורה, ומה למד עימהם הלכות קמיצה דווקא... על ידי זה הדריך מרדכי את תלמידיו, שגם בזמנים הקשים והמרים ביותר אין להתייאש, וצריכים להתכונן לבניין בית המקדש, ואז אפשר שיזכו להיות מורי הוראה בישראל שיצטרכו לדעת הלכות קמיצה..."

ההוראה מהאמור בימינו אלה:

"אמרי רבותינו ז"ל "בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו", ישנן גזירות נלוזות וישנן גם גזירות נסתרות שאין חשים בהם (על דרך מאמר רבותינו ז"ל "אפילו בעל הנס אינו מכיר בנסו") אבל, כאשר רבותינו פוסקים ש"בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו", אפשר לסמוך עליהם. וכדי לבטל את הגזירות, העצה אינה להיות "יושב בשער המלך" וכדומה, ואפילו לא לעסוק בעניינים של חידושים בתורה. אלא הדרך היחידה היא לימוד תורה על־ידי תינוקות של בית רבן ודווקא עניין זה בכוחו לבטל את הגזירה".

**(מתוך שיחה של הרבי מלובביץ בשושן פורים)**

## סלח סלח, קדוש ישראל

הגאון הקדוש רבי מצליח מאזוז מג'רבא זצ"ל, הי"ד, מקדש היה שם שמיים בהופעותיו בפני שרים ושופטים, ומשיב בגאון על שאלותיהם.

פעם שאלו שופט ערבי: "אתם דורשים שהממשלה לא תפלה אתכם לרעה, אך אתם מפלים את הגויים לרעה? שכן כך נאמר בתורתכם: 'לנוכרי תשיך (תלווה בריבית), ולאחיך לא תשיך!"

ענהו על אתר: "אין כאן כל אפליה! כל היהודים כולם אינם לוחים ואינם מלווים בריבית. לפיכך נאה ויאה, שאם חברי מלוזני בחינם, אף אני אלווהו בחינם. אבל הגוי, שגובה מהיהודי ריבית קצובה בחובו – מדוע אסר על היהודי להלוותו בריבית?"

נבוך הערבי לתשובה הקולעת, והתקיף מכוון אחר: "ראיתי, שהאלוקים קרוי בתנ"ך 'קדוש ישראל' – וכי אלוקי ישראל בלבד הוא, והלא אף אנו מאמינים בו!"

שוב ענה הרב על אתר: "הרי תשובתך כתובה באותו פסוק עצמו: בישעיהו פרק נ"ד פסוק ה', שם נאמר: 'גאלך קדוש ישראל – אלוקי כל הארץ יקרא'! כלומר, בזמנם של הנביאים היה עם ישראל העם היחיד שהכיר ויעבד את ה'. אבל הנביא עצמו התנבא ואמר, שלעתיד לבוא יכירו בו כל העמים, כל בני בשר יקראו בשמו, ויהי שכם אחד לעבדו!" נבדך הערבי, והלך לדרכו.

**(הקרנות שדרית ארש מצליח)**

# תמונת הנרצחים ב"מרכז" לבל דיכפין

ביום ראשון השבוע הפיץ מי שהפיץ באמצעות הדואר האלקטרוני את תמונות הגופות של כמה מהנרצחים בישיבת מרכז הרב, כפי שנראו קודם פינויים. תמונות קשות ביותר. ליד הגופות נראים אנשי זק"א.

אין ספק שהתמונות הללו הגיעו גם לכתובתם של קרובי הנרצחים. ונשאלת השאלה. הכיצד נוהגים כך עם הקדושים ללא רשותו של איש, תוך ניצול מחפיר של האמון שניתן לאותו גורם העומד מאחורי המעשה הנואל הזה, ואשר שהה באזור הספריה סמוך מאוד לזמן פינוי הגופות. לא ברור מה הצו מפיצי התמונות להשיג, ורבים הם הסבורים כי אין לעבור על כך לסדר היום.

# "השלכתי הספר על הרצפה"

נשאלתי על־ידי כמה מידידיי אם קראתי את הספר של הרב, שאינו מקפיץ על כתיבה ראויה, אם להשתמש בלשון המעטה. שאלתי: מה זו "כתיבה שאינה ראויה", והתשובה שקיבלתי הבהירה כי לטעמם "מדובר ממש בניבול פה". "פשוט השלכתי את הספר על הרצפה באמצע הקריאה לבל אכשל בהרהורי עבירה", כך אמר לי מחנך חשוב. משיחות עם אחרים הבנתי כי נשיא רבני "צהר" למשל, לא היה נותן כתב הסכמה לספר הזה.

הספר יצא לאור בשבועות האחרונים וכתב אותו רב הממלא תפקיד רשמי בעולם הרבנות. ציטטו באחניי קטעים מהספר ולא הצלחתי להבין מדוע רב בישראל צריך להיגרר לסגנון כתיבה שאינו מוסיף כבוד לכותב, גם אם אינו רב.

הנה מכובדנו הרב חיים סבתו הוציא לאור מספר ספרים שזכו גם בפרסים יוקרתיים ולא הכחיל את עטו. כנראה שקשה להגיע לרמתו של הרב סבתו ואז מעדיפים סגנון סנסציוני. ישנן טענות קשות גם על הקו החינוכי של הספר הזה, אך זוהי סוגיה שתידרש כבר במדורי הספרות השונים.